

Birthday Puja

Date : 22nd March 1984
Place : Mumbai
Type : Puja
Speech : Marathi & English
Language

CONTENTS

I Transcript

Marathi	02 - 09
English	10 - 11
Hindi	-

II Translation

English	12 - 16
Hindi	17 - 19
Marathi	-

ORIGINAL TRANSCRIPT

MARATHI TALK

सर्व सहजयोगी मंडळींना, संतांना माझा नमस्कार असो!

साठी उलटल्यानंतर वाढदिवस नसतो तो! एक एक दिवस कमी होत जातो आयुष्याचा, हे लक्षात ठेवलं पाहिजे. म्हणून एक एक दिवस जेव्हा कमी होत आहे तेव्हा सुद्धा प्रगती त्यामानाने फार गतीमय झाली पाहिजे आणि फार आनंदाची गोष्ट आहे की तुम्ही एवढ्या उत्साहाने माझा वाढदिवस केला. फार उत्साह होता, फार प्रेम! फार आनंद वाटला मला!

सहजयोग्यांना या संसारात राहून सगळं कार्य करायचं असतं. मुलं-बाळं, घर-द्वार, आई-वडील सगळ्यांना सांभाळून सहजयोग करायचा असतो. मी तसंच करते. मी सुद्धा माझ्या घरातल्या सर्व लोकांना सांभाळून, सर्व भाऊ-बहिणींना सांभाळून, सर्व नातलगांना सांभाळून, माझ्या यजमानांना सांभाळून सगळ्यांना सांभाळूनच मी माझा संसार चालवून जगाचा संसार चालवते आहे. कोणालाही सोडायचं नसतं. तेव्हा हे काम कठीण आहे. कारण काही तरी मुलीला झालं, काही मुलाला झालं, कुठे काही बिघडलं, नवरा वाईट असला, काही असलं की बायका घाबरतात. पुरुषांच्या नोकरीत काही खराबी झाली, त्यांच्या पगारात कमी झाली, पैशाचा त्रास झाला, असं झालं, तसं झालं. त्याने पुरुष घाबरतात. तऱ्हेतऱ्हेचे असे प्रसंग येतात ज्याने मनावरती दडपण येऊ शकतं. पण अशा परिस्थितीतच सहजयोग बसवला पाहिजे. कारण तुम्ही जर पाण्यापासून दूर असलात आणि तुम्हाला तहान लागलेली असली तर त्याच्यात काही विशेष नाही आणि तुम्ही म्हणाल की आम्ही तहान मारतो, त्याला काही विशेष नाही. पण सगळीकडे पाणी असूनसुद्धा तुम्ही त्यातून अलिप्त राहू शकता, तेव्हाच तुम्ही खरे सहजयोगी आहात. तेव्हा पहिल्यांदा प्रापंचिक गोष्टी फार लोक मला येऊन सांगत असत. माझ्या आईचं असं आहे, माझ्या वडिलांचं तसं आहे, नवऱ्याचं तसं आहे, अमक्याचं असं आहे. हळूहळू करत करत सगळं सुटत चाललं. सुटता सुटता मनुष्य अशा स्थितीला आला आता सहजयोगात, की त्याला स्वतःचा प्रपंच जो आहे तो एक नाटकासारखा वाटू लागलेला आहे आणि बाकी जगाचा जो प्रपंच आहे तिथे काही तरी करून दाखवलं पाहिजे ही भावना जागृत झालेली आहे. असं मला काल लक्षात आलं आणि मला फार आनंद झाला.

विशेष करून ही मुंबानगरी म्हणजे, तिथे म्हणूनच महाकाली, महालक्ष्मी, महासरस्वती तिघींनी मिळून इथे पृथ्वीतून जन्म घेतला. त्याला कारण हेच आहे, की या मुंबानगरीत जोपर्यंत असा काहीतरी जबरदस्त फोर्स येणार नाही तोपर्यंत सहजयोग इथे बसणार नाही. तेव्हा या मुंबानगरीमध्ये अनेक तऱ्हेचे प्रकार आहेत. ते इतके अनेक आहेत की त्यांचे वर्णन करता येत नाही. भूत प्रकार आहेत, बाधा प्रकार आहेत, पैशाचे प्रकार आहेत, लाचलुचपती आहेत. सर्व तऱ्हेची घाण या मुंबई शहरात! सगळ्या नद्या जशा समुद्रात वाहून जातात तशी सगळी घाण या समुद्रात येऊन बसते. सगळ्या तऱ्हेचे चोर, सगळ्या तऱ्हेचे लंपट लोक, सगळ्या तऱ्हेचे ठगवणारे, सगळे इथे येऊन बसलेले आहेत. तेव्हा या चिखलामध्ये जी कमळं मी काल म्हटली ती, आपल्याला ती

फुलवायची आहेत. ती जर आपल्याला फुलवता आली तर संबंध देशामध्ये त्याचा लाभ होणार आहे.

दिल्लीमध्ये सुद्धा फार जोरात कार्य सुरू आहे. तसंच या मुंबई शहरातसुद्धा तुम्ही फार मोठं कार्य केलेले आहे आणि ते कार्य म्हणजे या अशा अपुण्य नगरीमध्ये, अशा अधर्मी नगरीमध्ये, अशा सर्व घाणीत तुम्ही स्वतःच्या कमळाला वर उचलून घेता, हे फार मोठं आहे. त्याच्यासाठी मी तुमचं किती अभिनंदन करावं ते मला कळत नाही. गर्वाने मी नुसती झुकून जाते, की केवढं हे मोठं माझ्यासाठी झालेलं आहे. माझ्या मुलांनी किती मोठं कार्य केलं. ह्या समाजात राहून, ह्या समाजाशी निगडीत राहून, त्याच्यात सामावून त्यांनी कसं हे सुंदर कार्य केलं आहे. त्याच्याबद्दल मला फार तुम्हा सगळ्यांचा आदर वाटतो. आता प्रगती हळूहळू नको, तर जोरात प्रगतीला लागलं पाहिजे. **सहजयोग पसरल्याशिवाय तुम्ही पसरू शकत नाही. सहजयोग पसरला पाहिजे आणि तुम्ही उठलं पाहिजे.** तेव्हाच हे होणार आहे. जोपर्यंत तुम्ही उठणार नाही, तोपर्यंत सहजयोग पसरणार नाही. जसे दिव्याची ज्योत वाढते तसा त्याचा प्रकाश वाढतो, तेव्हा हे सगळं तुमच्यावर अवलंबून आहे. जितकी तुमची ज्योत वाढेल तितका त्याचा प्रकाश वाढणार आहे. तऱ्हेतऱ्हेचे लोक आहेत. मला सगळं कबूल आहे. पण त्यातच आपण सहजयोग बसवला ना! त्यातच आपण इतके लोक उभे केले आहेत ना! आणि आपण सिद्ध करून दिलं ना की परमेश्वर आहे, परमेश्वराची शक्ती आहे आणि त्या शक्तीत आपण कार्य करू शकतो.

हे आपण सिद्ध केल्यावर आता त्याबद्दल शंका न ठेवताना अगदी खुल्या दिलाने चढाई केली पाहिजे. खूप जोरात काम सुरू केलं पाहिजे. ज्या ज्या ठिकाणी राहता तिथे शक्य असलं तर एक एक पाटी लावायची बाहेर. एक एक केंद्र प्रत्येक घरात सुरू करायचं. करायचं सुरू. काय होत बघू या! अशा रीतीने जिथे जिथे जमेल, जितकं जमेल तितकं केलंच पाहिजे. जमण्यापेक्षाही थोडं जास्त केलं पाहिजे. आणि ती हिम्मत तुम्ही धरावी आणि हे होण्यासारखं आहे. आणि मला आशा आहे की पुढच्या वेळेला मी मुंबईला येईन तेव्हा पुष्कळ सहजयोगी असतील. असे तर पुष्कळ येतातच सहजयोगी. काल किती लोक आले होते तुम्हाला माहिती आहे. हजारो लोक होते. पण त्या हजारो लोकांमध्ये सहजयोगी, पक्के, पोहोचलेले, जाणलेले किती होते! अजूनही सहजयोगी लोक आपल्या घरच्या वातावरणात, आपल्या घरच्या गोष्टींकडे फार लक्ष देतात. मी क्षणात ते प्रश्न सोडवते तुम्हाला माहिती आहे. आणि सहजयोगात ते अगदी क्षणात सोडवले जातात. पण तुम्ही या लहान-लहान गोष्टींसाठी बसून उगीचच डोकंफोड करता आणि स्वतःचा नाश करून घेता.

दुसरी गोष्ट आहे, आपापसामध्ये वैमनस्य. जे पूर्वी होतं किंवा पूर्व काळापासून चालत आलेलं आहे ते सोडून आता आपण सगळे सहजयोगी झालोत. आपल्यातले सगळे जे काही आहे, वैमनस्याचे जेवढे काही पॉइंट्स आहेत ते गेले पाहिजे. जेवढं काही आपले चुकलेले आहे ते सगळं काही गेलं पाहिजे. **आपल्यामध्ये जे काही, आपापसामध्ये, मनामध्ये वाईट आलेलं आहे ते सगळं गेलं पाहिजे. कारण आता आपण स्वच्छ झालो आहोत. आता आपण आरशासारखे झालो आहोत.** तेव्हा आपल्यामध्ये काहीही घाण राहू शकत नाही. ह्याच्या एका गोष्टीला असं लक्षात ठेवलं पाहिजे की आपली आई किती क्षमा करते. किती तिला याबाबतीमध्ये सहन करावं लागतं. किती गोष्टी सहन करते, कसं सगळ्यांना सांभाळून घेते, कसं सगळ्यांना सामावून घेते. आपल्यासमोर आईचा आदर्श आहे. ती जर एवढं करू शकते, तर आम्ही का करू शकत नाही. आम्ही

आपल्यामध्ये का भावना आणू शकत नाही की झालं गेलं विसरून जा. कोणी कसेही असले तरी त्यांना डोक्यावर उचलून घ्यायचं. त्यांना मोठं करायचं, त्यांना बदलून टाकायचं. तुमच्यात ही किमया असल्यावरती मागे काय झालं, कोणी काय केलं हा विचार करू नये. आता पुष्कळ लोकांचं असं असतं की सहजयोगात हे नवीन आलेले. त्यांच्यासमोर तुमचा पहिला आदर्श हा दिसणार आहे की तुम्ही कशा प्रकारे लोकांशी वागता! आता इथे कदाचित आपली जागा होईल. असं मला वाटतं. आणि नंतर आश्रमही होईल. पण त्या आश्रमात चार माणसं ठेवल्याबरोबर जो येईल त्याला दुल्लती मारायची हे काम सुरू होणार आहे. हे मी पाहिलेले आहे. कुठेही आश्रम केला की चार माणसे आले की त्यांना म्हणतात की तुम्ही इथे कशाला आले? तुम्ही कोण? तुम्ही इकडे येऊ नका. तुम्हाला इथे राहायचं नाही. तुमचं हे नाही. तुमचं ते ठीक नाही. ते असं ठीक नाही. ते तसं ठीक नाही अशा रीतीने त्यांच्याशी लोक वागायला लागले सहजयोगात. म्हणजे हे शोभतं का आपल्याला! असं जर आपण वागायला लागलो तर आपल्याला शोभतं का? कबूल, काही लोक सहजयोगाला लाभदायक नाहीत. कारण ते लोक सहजयोगाला त्रासदायक आहेत. काही लोकांपासून काहीही होण्यासारखं नाही. कबूल! पण त्या लोकांना सगळ्यांना तुसडवून वागायचं नाही. त्या सगळ्यांना हळूहळू आपल्यामध्ये आणायचं. जे त्याच्यातले वाईट असतील, जे त्याच्यातले कामातून गेलेले असतील, त्यांचा आम्ही विचार करू आणि काढून टाकू. पण तुम्ही त्याबद्दल मात्र अगदी शांतपणा ठेवायचा.

आपल्या जीवनामध्ये पहिले शांतपणा आणला पाहिजे. अत्यंत शांत झालं पाहिजे. मी सारखं सांगत असते, की कबूल तुमच्या जीवनात खूप त्रास आहे, सगळं काही आहे. पण शांतपणा हा जीवनात आणला पाहिजे. हे मला आता तुम्ही या वाढदिवसाला दान दिलं पाहिजे की, 'माताजी आम्ही शांतपणा ठेऊ.' अत्यंत शांत, बर्फाचा शांतपणा आला पाहिजे. अत्यंत सहन केलं पाहिजे. त्याच्याशिवाय काम होणार नाही. आणि ते तुम्ही सहन करूनसुद्धा काहीही तुम्हाला होणार नाही. सगळं सहसारातून निघून जाणार आहे. जे काही तुम्ही सहन करता म्हणता ते सगळं निघून जाणार आहे. तेव्हा माणसाने त्याबद्दल जास्त विचार करू नये. मी फार दुःखी, मला हा त्रास वगैरे. हे कसलं काय आलंय! अहो, तुम्ही संत झाला आहात. आता तुम्हाला दुःख कसलं आलंय! संतांजवळ दुःख राहतात का? असा विचार ठेवला पाहिजे, आम्ही संत झालोत. आम्ही फार मोठे झालोत. आमच्याजवळ दुःख, आमच्याजवळ या व्यथा ह्या कशा असणार? आम्ही लोकांच्या व्यथा ठीक करणारे. आम्ही साबणासारखे, सगळ्यांना धुणारे. आमच्यावरती कसा मळ बसणार! हा एकदा तुम्ही निश्चय कायम केला तर पहिल्यांदा तुम्हाला 'शांती लाभ' होणार आहे. तुमच्यामध्ये पहिल्यांदा शांती लाभणार आहे. आणि तो **शांती लाभ झाल्याबरोबरच तुम्हाला सगळं व्यवस्थित दिसू लागेल. जोपर्यंत मनुष्याच्या मनात शांती बसणार नाही, तोपर्यंत काहीही व्यवस्थित दिसणार नाही. सगळं उलटं दिसणार आहे.** कोणत्याही माणसाबद्दल धारणा, कोणत्याही परिस्थितीबद्दल विचार ह्या सर्व गोष्टी आहेत त्या जर तुम्ही, अशासाठी तुमचे मन जर हालत असले तर कधीही स्पष्टरूपाने दिसणार नाही. म्हणून याला शांतीचा वास करायचा. शांती पाठ करायचा. आईने सांगितलं शांत राहायचं! शांत झाल्यावर तुम्हाला इतकं लक्षात येईल, की सगळे संबंध कसे बनतात? सगळा आनंद कसा येतो? मैत्री कशी होते? कामं कशी होतात? तुम्ही अशांत असले तर तुमच्यावरती जे देवदूत आहेत,

तुमच्यासाठी जी सगळी आम्ही व्यवस्था केलेली आहे त्या सगळ्या व्यवस्थासुद्धा, त्यांना समजत नाही की आता ह्यांना करायचं काय? एकदम धावपळ सुरू, घाई सुरू, काही काही लोकांचं म्हणजे राग नाही, पण त्यांना प्रत्येकवेळी इथे ठेऊ का तिथे ठेऊ का? ह्याच्या डोक्यावर ठेऊ का त्याच्या डोक्यावर ठेऊ? सारखा हात त्यांचा असा असा चाललेला असतो. तेही अशांतपणा आहे. काही लोक रागीट असतात, तोही अशांतपणा आहे. तऱ्हेतऱ्हेचे अशांतपणाचे प्रकार आहेत. काही काही लोक बोलत नाही, राग आतमध्ये घेऊन बसायचं, बोलायचं नाही. एकदम फणकाऱ्याने वागायचं किंवा एखाद्याने अगदी मी फार दुःखी आहे असं तोंड करून बसायचं. हे काही साधु-संतांचं लक्षण आहे? साधु-संत देण्यासाठी येतात जगामध्ये. द्यायचं असतं दुसऱ्यांना. तेव्हा जे साधु-संत असतात, त्यांच्याकडे कोणी आला तेव्हा त्याला ओलावा मिळाला पाहिजे, प्रेम मिळालं पाहिजे. त्याला समाधान मिळालं पाहिजे, परत त्याला संरक्षण मिळालं पाहिजे. आणि सगळ्यात मुख्य म्हणजे त्याला शांत वाटलं पाहिजे, की या माणसाकडे गेलो बुवा, किती शांत वाटलं! किती शांत मनुष्य! अहो, तुम्ही किती पंडित असलात, तुम्ही ऐकले आहे का कुठे, वेदाचार्य, अमुक-तमुक असले त्यांच्या पायावर कोणी जातं का? एखादा फकिर जरी कुठून आला, रस्त्यावरून एक साधू मनुष्य येऊन उभा राहिला, जो साधू आहे, त्याच्या सगळे पायावर जातात की नाही! तुम्ही कितीही सहजयोगात विद्वान असलात तर त्या विद्वत्तेचा उपयोग काय, तुमच्यात शांतपणा नसला तर! चित्तात ज्याच्या शांतपणा नाही, त्याला कोण साधू म्हणणार? ही गोष्ट लक्षात ठेवली पाहिजे. पहिली गोष्ट मनुष्याच्या तब्येतीत, वागण्यात भारदस्तपणा, शांतपणा असला पाहिजे. थिल्लरपणा, प्रत्येक वेळेला खिदळत खिदळत हसायचं हे फार कॉमन असतं सहजयोग्यांचं. कारण आतून आनंद होतो. पण खिदळायचं हे बरोबर नाही. भारदस्तपणाने मनुष्याने राहिलं पाहिजे. भारदस्त. राहाणीत, वागण्यात सगळीकडे भारदस्तपणा पाहिजे.

आणि दुसरं म्हणजे असं की आपल्यामध्ये जर काही निगेटिव्ह असलं तर त्याचे परिणाम दिसतात वागण्यावर. एखादा मनुष्य जर निगेटिव्ह असला तर त्याच्याकडून सारख्या चुका होतील. ह्याची मिस्टेक, त्याची मिस्टेक, काही ना काही तरी मिस्टेक होत राहणार आहे. मग 'असं कसं झालं माताजी! माझ्या हातून असं कसं चुकलं?' कसं चुकलं! काही तरी त्याच्यात खोट असल्याशिवाय कसं होणार? मग कोणती खोट आहे? मग माझ्यात काहीतरी निगेटिव्हिटी आहे. माझ्यात निगेटिव्हिटी आहे नां, मग मी ती काढून टाकणार! पण माताजींना येऊन असं नाही म्हणायचं की, 'माताजी, मी काय करू? मी सगळं करते तरी होत नाही.' सगळं करते पण मनापासून होत नाही. मनापासून जी गोष्ट होत नाही त्या गोष्टींचा परिणाम तुमच्यापर्यंत येत नाही. पुष्कळ पुरुषांना मी पाहिलं आहे, 'आम्ही एवढी मेहनत करतो माताजी, पण निगेटिव्हिटी काही जात नाही.' अशी कशी जाणार नाही. तुम्ही निगेटिव्हिटी नाहीच आहात, कशी जाणार नाही? सगळं निघून जाऊ शकतं, फक्त प्रयत्न हा केला पाहिजे. अजून सहजयोगामध्ये कच्चे लोक पण पुष्कळ आहेत, हे ही लक्षात घेतलं पाहिजे. सगळे पक्के नाहीत. कच्चे लोक पुष्कळ आहेत. सांभाळून ही राहिलं पाहिजे.

त्यातले काही कच्चे लोक असे आहेत, की ते पैशाच्या लोभाने आलेले आहेत सहजयोगात. नुसते पैसे मिळविण्यासाठी. पुष्कळसे लोक असे आलेले आहेत. नुसतं पैसे मिळेल किंवा मोठेपणा मिळेल. स्टेजवर

फिरायला मिळेल. काहीतरी शिष्टपणा करायला मिळेल. लीडरशीप मिळेल. असेही पुष्कळ लोक येतात. पण ते ही बदलणार. कारण त्यांच्याही लक्षात येईल की खोटेपणा सगळ्यांना माहिती आहे. त्याच्यात काही अर्थ नाही. लोक हसतात. फार मोठे मोठे असे फिरत असतात. उदाहरणार्थ एक गृहस्थ यायचे होते दिल्लीला प्रोग्रॅमला. ते काय म्हणाले, 'मी काही येऊ शकत नाही. मी फार बिझी आहे. मी अमुक आहे. तमुक आहे. असं झालं, तसं झालं.' तर एक सहजयोगिनी होती, लहानशीच. शहाणी होती. ती म्हणाली, त्या गृहस्थाला असं सांगा की जसा माताजींनी प्रोग्रॅम केला तसा तुम्ही मावळणकर हॉलमध्ये एक दिवस तरी करून दाखवा. तुमच्या प्रोग्रॅमला चार तरी माणसं येतात का? पैसे देऊन सुद्धा येणार नाहीत. तुम्ही जरी मोठे मिनिस्टर असले, मोठी माणसं असले तरी तुमच्या प्रोग्रॅमला चार माणसं सुद्धा पैसे देऊन येणार नाहीत. तर तुम्ही स्वतःला काय समजता! तुमचा कोणावर काही अधिकार आहे का? कोणाबद्दल तुम्हाला प्रेम आहे का? कोणी तुम्हाला खरं हृदयापासून मानतं का? कोणी येणार नाही. आज तुम्ही मिनिस्टर म्हणून येतील उगीचच तोंडपूजेला पण खरोखर पाहिलं तर तुम्ही मावळणकर हॉलमध्ये प्रोग्रॅम करून बघा. या माणसाला चार माणसं सुद्धा भेटायची नाहीत. अँडव्हर्टाईज करू द्या. लाखो रुपये खर्च करू द्या. चार माणसं जरी प्रोग्रॅमला आली तरी नशीब समजायचं. म्हणजे शेवटी अशी जी माणसं पुढारीपण घेतात, मोठेपण घेतात, स्वतःला मोठे समजतात, काही तरी असतं स्वतःचं, शिष्टपणा दाखवायचा वगैरे. या लोकांना नंतर पाडावं लागतं. आश्रमातसुद्धा असं होत नेहमी. आश्रमात एखादा मनुष्य असला तर स्वतःला शिष्ट समजतो. मी म्हणजे काहीतरी विशेष. मग तो शिष्टासारखा वागू लागतो. शिष्ट मनुष्य जो असतो तो महामूर्ख आहे. सगळे हसतात, हां, चढलं वाटतं हे हरभऱ्याच्या झाडावर! आज जे लोक तुमच्या पुढे पुढे करतात ते ही खोटे आहेत. ते ही पडणार, तुम्हीही पडणार. तेव्हा आपल्यामध्ये ही कुंडलिनी जागृत झाल्यावर, ज्याला आपण म्हणू की चंडी जागृत झाली, या देशात, चंडी जागृत झाली. म्हणजे काय झालं? कुंडलिनी जागृत झाली म्हणजे, आपण सडेतोडपणा ठेवायचा त्याच्यात. सडेतोडपणा. कोणी जर खोटेपणा केला तर तो मनुष्य हमखास पडणार. त्यानंतर आपण काळजी करायला नको. तो सगळ्यांच्या समोर दिसेल, की हे असे खोटे आहेत. त्यांच्यात हे दोष आहेत. ते समोर येऊन उभे राहतील. हा सहजयोगाचा विशेष प्रकाश देण्याचा एक भाग झाला.

तेव्हा जी नवीन मंडळी आलीत, तुम्हाला जर वाटतील की हे खोटे आहेत, हे लपवाछपवी करतात, पैशाला आले, अमुक झालं, तमुक झालं. काहीही असलं, तुम्ही त्यांची काळजी करायची नाही. त्यांचे विचार आम्ही करणार, त्यांची व्यवस्था आम्ही करणार. तुम्ही स्वतःची व्यवस्था मात्र भारदस्त राजासारखी ठेवायची. कोणी कसाही असला, कसाही वागला तरी तसंच रहायचं. असं जर तुमचं वागणं असलं तर कोणीही तुम्हाला हात लावू शकत नाही. पण लहानसहान गोष्टींमध्ये लोक भांडणं करतात. लहान लहान गोष्टींमध्ये. आता मराठीत बोलल्या, मग हिंदीत कशाला बोलल्या माताजी. मराठीतून बोलायला पाहिजे. अरे पण हिंदी आपली राष्ट्रभाषा आहे, पण यांना बघा. ह्या लोकांनी, हे फॉरेनर्स आलेत, ह्यांनी तर कधी मराठी भाषा कशाशी खातात, त्यांना मराठी नावाची भाषा पण जगात आहे हे ही माहिती नसेल. पण ते चूपचाप ऐकत बसतात. त्यांच्यापासून शिकण्यासारखं आहे. कारण ते तुमच्यापेक्षा पुष्कळ हरभऱ्याच्या झाडावर चढलेले आहेत. चांगले आपटले आहेत चढून चढून. त्यांना माहिती आहे, ते हरभऱ्याच्या झाडावरून आपटलेले. आपटून आपटून आता टाकीचे घाव सोसून त्यांच्यात

देवपण आलेले आहे. अजून आपल्याला आपटायचं आहे. त्या आपटण्यासाठी आता आपण कशाला चढायचं वरती. जाऊ द्या काही घोड्यावर बसायला नको. कागदी घोड्यावर बसून जी स्थिती होते, ती स्थिती स्वतःची कशाला करून घ्यायची आणि सगळ्यांसमोर फटफजिती करून घ्यायची. सगळ्यांची फटफजिती होते. तेव्हा एक शहाणपणा धरून, कोणताही खोटेपणाचा, मोठेपणाचा आव आणायचा नाही. सहजयोगात तुम्ही पैसेवाले असाल तर असाल आपल्या घरात. माताजी नाही खरेदी करू शकत. तुम्ही श्रीमंत असाल तर तिथेच रहा. तुम्ही मोठे मिनिस्टर असाल तर घरात बसा. तुम्ही कोणीही असलात तरी तुमचं महत्त्व इथे नाही. इथे मग फक्त हे आहे की तुमची कुंडलिनी कुठे आहे? तुम्ही सहजयोगात कुठे आहे? तुम्ही कोणते कोणते सिद्ध केलेत आपले चक्र? ते मुख्य आहे. तो मनुष्य मोठा, बाकी मनुष्य मोठा नाही. हे साधु-संतांचं राज्य आहे. साधु-संतांच्या राज्यात या सगळ्या बाह्यातल्या गोष्टी बाहेरच वाहण्यासारख्या आहेत. त्या तुम्ही कोणत्या गाडीतून आलात? तुम्ही किती पैसे घातले? तुम्ही काय केलं? ह्याचे काही महत्त्व इथे नाही. कोणावर इंप्रेशन पडणार नाही. तेव्हा ज्या गोष्टीचं खरं जगामध्ये नेहमी इंप्रेशन पडलं ते म्हणजे तुम्ही संत-साधु कोणत्या लेव्हलचे आहे ते पाहिलं पाहिजे. ते संत-साधु तुम्ही झालं पाहिजे. एवढा मोठा राजवाडा आहे. फोर्ट आहे, आग्न्याला. मी गेले होते तिथे. तर रात्र झाली, संध्याकाळ झाली, तर असं वाटायला लागलं की भूतखाना आहे इथे, काही आहेच नाही. जे मोठमोठे राजे झाले, राण्या झाल्या काय काय त्यांनी दागिने घातले असतील. पुरुषांनी काय काय नखरे केले असतील. काय झालं असेल ते झालं असेल. सगळं संपलं. बाहेर आले तर तिथे एक मदार आहे. तिथे एक दीप जळत होता. त्या लाईटमुळे आम्ही खाली येऊ शकलो. कारण लाईटच नाही तिथे. विचारलं की, ही कोणाची? तर म्हणे, हे फकीर होते. आणि हे अकबर बादशहांचे गुरू होते. पण ते कधीही आतमध्ये, राजवाड्यामध्ये गेले नाहीत. म्हणून अकबर बादशहाने त्यांची कबर इथे बांधली. केवढी मोठी गोष्ट आहे. केवढी मोठी गोष्ट आहे की आज त्या माणसाच्या तिथे अजून दिवा लावला जातो आणि त्या एवढ्या मोठ्या महालामध्ये एक दिवा नाही. अंधार गुडूप. कोणाला माहीत नाही, कोण राजे झाले? कोण राण्या झाल्या? कोणाच्या कबरी तिथे असतील! काय असेल ते असेल.

तेव्हा मनुष्याचं जे राहतं, पर्मानन्तली जे राहतं ते काय आहे? ते त्याच्यातलं ऐश्वर्य आहे आणि ते ऐश्वर्य त्याच्या आत्म्यातलं आहे. ते आम्ही सहजयोगाने मिळवायचं. आम्हाला दुसऱ्या लोकांसारखं ऐश्वर्य मिळवायचं नाही. जे टिकाऊ नाही. जे निरंतर राहणारं आहे ते मिळवायचं आहे. आणि ते मिळविल्यानंतर वाटलं पाहिजे, दिलं पाहिजे, लोकांना बरं केलं पाहिजे. त्यांना फायदे झाले पाहिजे. त्यांच्याकडे करुणेच्या भावनेने पाहिलं पाहिजे. सगळ्यांना प्रेमाने वागवलं पाहिजे. हे एकदा जर वाढत चाललं तर मला वाटतं की या देशाची तर काय हजारो देशांची स्थिती आपण ठीक करू. पण पहिल्यांदा तुम्ही तयार व्हायला पाहिजे. माझ्या एकटीच्याने होणार नाही. जसं हे आहे (माईक). ह्याच्यातून मी बोलते आहे. पण याला काढायला किंवा याच्या आवाजाला न्यायलासुद्धा काहीतरी पाहिजे नां! तसंच तुमचं आहे. जर तुम्ही अगदी पूर्णपणे पोकळ असलात तर त्याच्यातून ही शक्ती अशी सुंदर वाहेल की जसं मी काल म्हटलं होतं की ते व्हायचे दिवस आलेत. विश्वाचं कमळ उघडायचं आहे. विश्वाचं सहस्रदल उघडायचं आहे. सहस्रदलाचं कमळ उघडायचं आहे. त्याच्यासाठी तुम्ही एकेक दल आहात. ते काही जास्त कठीण काम नाही. सगळ्यांनी जरा मेहनत केली, स्वतःची ध्यान-धारणा, स्वच्छता

ठेवायची. मेहनत करायची. घरातच आपल्या म्हणायचं आमचा हा आश्रम आहे. आम्ही आश्रमवासी आहे. सकाळी उठून ध्यान-धारणा, पूजा वगैरे सर्व व्यवस्थित करून जे काही कार्य करायचे आहे ते, परत संध्याकाळी ध्यान-धारणा. परत जिथे प्रोग्रॅम असेल त्या प्रोग्रॅमला जायचं. कुठेही प्रोग्रॅम असला तरी तो गाठायचा. आपल्या तिथे जवळपास करू शकतो का एखादं केंद्र, तिथे सुरू करायचं, चार माणसं जोडायची. त्यांना सहजयोगाला बोलवायचं. हळदीकुंकवाला बायकांना बोलवायचं, सहजयोग सांगायचा. असं असं माताजींनी आम्हाला दिलेले आहे. हे मिळालेले आहे. हे सगळीकडे सांगत सुटायचं. सुसमाचार सगळ्यांना द्यायचा. अशा रीतीने सहजयोग वाढवायचा. आणि जी मंडळी अजून अर्धवट आहेत, त्या लोकांना जरासं प्रेमाने घ्यायचं. बसवायचं. 'हे करा म्हणजे बरं होईल.' हिडीसफिडीस करून होणार नाही. त्याला फार प्रेमाने वागायला पाहिजे. ही गोष्ट पहिल्यांदा मी तुम्हाला सांगते. अत्यंत प्रेमाने सगळ्यांना जोडून घ्यायचं. त्यांच्यावरती सगळ्यात जास्त प्रेमाचं इंप्रेषन पडतं की तुम्ही कसे आहात. एका बाईला मी दिल्लीला पाठवलं, की तुम्ही जाऊन आशीर्वाद घ्या. तर तिने मला सांगितलं, 'वहाँ तो बंदरों का राज चलता है।' म्हटलं, 'बंदरों का राज चल रहा है?' 'और कहाँ माताजी, उन बंदरों के बीच मुझे नहीं जाने का। कहाँ आप और कहाँ आप के बंदर!' मला काही समजेच ना बंदर कैसे रह रहे हैं वहाँ? तर म्हणे 'एक से एक तुफान आदमी रहता है?' ज्याच्याशी बोला तोच म्हणे हरभन्याच्या झाडावर. बरं म्हटलं, 'कोई हर्ज नहीं। हम उनसे बात करेंगे। ठीक है।' पण इतकं वाईट नसणार. मी तुम्हाला सांगते इतकं वाईट नसणार. पण इंप्रेषन असं पडतं माणसाचं. जरा ही तुम्ही शिष्टपणा केला की इंप्रेषन वाईट होणार. अत्यंत नम्रपणाने रहायचं.

दुसरं सांगायचं म्हणजे आपल्या भारतीय परंपरेला उतरणारे आपण असायला पाहिजे. आता समजा. एखादा आश्रम आपला झाला आणि तिथे जीन्स घालून, केस कापून एखादी बाई उभी असली आणि तिने 'हाय' सुरू केलं, ते म्हणतील, आं, हा कसला काय आश्रम! आपला काही मॉडर्न आश्रम नाही. अनादी आश्रम आहे. ते काही असं नाही, की आपण तिथे मॉडर्न वस्तू आणल्या आणि मॉडर्न पद्धती जाणतो. मॉडर्न बोलतो, तसं काही करायचं नाही. ट्रेडिशनल होणं वेगळं आहे आणि ग्लॅमरस होणं वेगळं आहे. ग्लॅमर सहजयोगाला मान्य नाही. मान्यच नाही. पण ट्रेडिशनल राहायचं. म्हणजे असं नाही की विवाहित स्त्रीने अगदी भूतासारखं राहायचं. आपल्याकडे तर विधवांनीसुद्धा व्यवस्थित ट्रेडिशननुसार कपडे घालायचे असं ठरवलेले आहे. तेव्हा ट्रेडिशनली राहायचं. पुरुषांनीसुद्धा ट्रेडिशनली राहायचं आहे. जास्त साहेबीपणा करायचा नाही. नाही तर, मी परवाच सांगितलं की साहेबीपणाचं लक्षण असं असतं की जेव्हा काही तरी साहेबीपणा दाखवायचा तर बो वगैरे लावून लोक येतात तेव्हा लोकांना असं वाटतं की हा बेअररच आहे की काय. कुणाला हे वाटत नाही की हा कोणी साहेब आला. मोठे पैसे खर्च करून बो लावून घेतलेला आहे. कशाला पाहिजे? आपल्या देशातले कपडे फार सुंदर आहेत. ते पारंपारिक ह्या देशात आले आहेत. त्याने आपल्यासाठी थंड रहातं, बरं रहातं, व्यवस्थित रहातं, दिसायला सुंदर दिसतं. तेव्हा दुसऱ्यांचं फालतू अनुकरण करायला नको. शक्यतो माणसाने पारंपारिक स्थितीमध्ये राहायला पाहिजे, विशेषतः आश्रमामध्ये परंपरेने राहायला पाहिजे. आपल्याकडे परंपरागत जी आवभगत आहे, जी बोलण्याची पद्धत आहे, गेटआऊट वगैरे आपल्याकडे शब्द नाही. असे आपण बोलत नाही कधी गेट आऊट. उठल्यासुठल्या 'व्हॉट्स रॉग' असे आपण शब्द बोलत नाही. किंवा 'आय हेट यू' असं आम्ही म्हटलं असतं लहानपणी तर वडिलांनी ठोकून काढलं असतं आम्हाला. 'आय हेट यू' असं फार म्हणतात इंग्लिश भाषेत. 'आय

हेट यू'. म्हणजे तुम्ही आहात कोण? हेट यू म्हणजे काय? पण यांच्याकडे असं आपण म्हणू का की 'मला तुझी घृणा वाटते.' म्हणतील, तुला घृणा वाटते का? तर तुझं नाक ठीक करू आपण. तिकडे ही अशी पद्धत आहे बोलायची. ती आपण शिकायची नाही. इंग्लिश पद्धत शिकायची नाही, हे वेस्टर्न शिकायचं नाही. हे चांगलं नाही. 'आय हेट यू' म्हणजे काय? आमच्याकडे अशी पद्धतच नाही बोलायची. कोणी आलं तर, 'भाग्य, परम भाग्य आहे. या, बसा, तुम्हाला काय पाहिजे?' अहो, तुम्हाला माहिती आहे आपल्या इथे हरिश्चंद्राने सगळं राज्य देऊन टाकलं. लहान मुलाला मारून टाकलं, कोणी काय केलं. ज्याने जे मागितलं ते आपण आपल्या पाहुण्यांना देत असू. पण आता ही इंग्लिश लोकांची पाहुण्यांची जी पद्धत आहे, म्हणजे वेस्टर्न लोकांची ती आपल्याला नको आणि हे असे भयंकर शब्द तोंडात, घाणेरडे शब्द, शिव्यागाळीचे मुळीच आणायचे नाहीत. अगदी सोज्वळ शब्दाने, आपण जसं एखाद्या बाळबोध घराण्यातील लोक जसे वागतात तसं आपण वागलं पाहिजे. तुमची आई अत्यंत बाळबोध आहे आणि तसेच तुम्ही वागले पाहिजे. आणि वाईट तऱ्हेचं बोलणं मी अगदी ऐकलं की मला फार आश्चर्य वाटतं. आता तुमच्या आया बदलल्या मी तुमची आई आहे. तेव्हा तुमची आई जर तशी बोलत असली तर ते विसरा. आणि माझ्यासारखं वागायला सुरुवात करा. आणि कोणतीही अशी गोष्ट बोलायची नाही. मुख्य सांगायचं म्हणजे प्रेम आणि शांती या दोन गोष्टींचा तुमच्यातून पूर्णपणे प्रकाश मिळाला पाहिजे. लोकांनी सांगितलं पाहिजे की तो मनुष्य प्रेमाचा आणि शांतीचा अवतार आहे. असं मला ऐकायला मिळाले की मला फार आनंद होईल. एवढं मला प्रेमाचं आणि शांतीचं दान आज द्यावं. हे माझं मागणं आहे.

ORIGINAL TRANSCRIPT

ENGLISH TALK

I have just told them (Indian Sahaja Yogis) that you should not try to copy the western style of ego-oriented society where people use harsh words, because then we think that we have modernized ourselves. To say harsh words to somebody: "What do I care! I hate you" All these sentences, we have never used, these are unknown to us. I mean anybody to say like that is unmannerliness. How can you say such a thing: "I hate you!"

But now I have heard people talking like that in our country. "What is wrong with us?" "Who are you to say that?" Like that we do not talk. This is not the way we talk. Any person who comes from a good family would not talk like this because this reflects on the family. But the language is more copied here than in the western countries. I am surprised the way the people talk here in buses, in taxis and the way they use the language that's something I can't understand. And I have asked them that the language should be full of love and with our own traditional style.

We wouldn't even scold our children. If we have to scold our children, we use language which makes them honorable, Bahumanav: Damle Sahab has put on a kurta-pyjama, so "You are looking like Shivaji Maharaj. Welcome, Shivaji Maharaj."

We should speak in such respectful language so that they would not get scared. Correction if it is to be done, we used to do it this way. But the correction of the other side is not proper because it never corrects. That's why you cannot control your children. All the time you are scolding them, insulting them, insulting others. Insulting methods and emotional black-mail and all this nonsense is not at all traditional in this country, and those who try to do this will be thrown out. You should not do them, I can tell you in Sahaja Yoga you cannot do it.

You should not have all these ideas of insulting people, of bringing them into situations where they can be insulted. This is all modern style. So we should not do like that. In Sahaja Yoga, we should behave in such a way that we should be dignified, behaving our style, our tradition. Sahaja Yoga tradition is that we talk to people in the most sophisticated manner, the sweetest manner, in the most affectionate manner and inviting manner. And that is how we should all speak.

So, this is the first thing I ask that in your expression of love there should not be a thing that you shout. I do shout at people who have bhoots in them, but by that the bhoots run away. But if you shout, you get the bhoots. Bhoots do not run away, they get attuned, so better not do it.

If you have My powers, you can do that. But you don't have. So be careful, you don't try My tricks, you see, I'm different type of a person and I do say things understandingly, which you do not. So when you follow Me in things I am the way that I am on the side that I forgive, the way I am loving. I am affectionate and not the way where I am terrible. Because My terrible nature has got an undercurrent of my Love which you don't have, nor those powers. So don't try these tricks with anybody else. You have no right to shout or get angry, because if you should, you get back all the bhoots in you. For they are the ones who provoke you. They provoke you to get caught up into it and you get absolutely ruined the more you try to do so. Therefore, the best thing is to stand in the centre and to have affection and love, the power that I have given you. That power you have to develop - that power of love.

First, develop that power of love, then you don't have to worry, you don't have to shout or do anything. Your power will become Krita, active; it will work out itself and create that beautiful atmosphere that we do not want to have anybody ruined. But if you shout, people will run away. Specially in an ego-oriented society, you cannot shout at all, it cannot appeal to them. If you shout in ego-oriented society this will distract them and they will run away. So I have to tell you that you might be the highest of highest, first thing you have to give me today that in your talk, in your behavior, in your heart you will reside one with love.

The second thing I have to ask is that you be peaceful. Try to have peace with yourself. Now don't fight with yourself. Now, the western people have one problem that they fight with themselves: "How is this that this is happening to me? I am this! I am so bad! I am no good."

If you go on fighting with yourself then you will not progress. On the contrary, you should say that: "I am so good. What's wrong with me? I have got my realization, what's wrong with me? There is nothing wrong with me."

Have that confidence in oneself and then it will work out. Not that you start shouting at others, but supposing you understand that there is nothing wrong with you. You have to be peaceful. You all have to be very peaceful. You have seen, my peaceful nature has solved so many problems just like that. You have to achieve that peace within you.

That peace has not to be lost at any cost, should not be expressed outside. In a way, My peace itself becomes terrible. You don't have that kind of possibility, don't do it, never do it that way, try to be extremely peaceful, keep your forehead relaxed. Many people come to me with face like that (distorted, twisted face) and I see bhoots sitting in their forehead, then I shout at them, forehead relaxes. "I am not doing anything, Mother is doing everything." Relax. If you relax you will find that your heart opens out. Some say that: "My heart cannot open." Why can't you open your heart? Because you have no trust in yourself. Try to trust yourself. It will open your Agnya, open your Ekadesha, open you Sahasrara, and your heart will open. Once the Sahasrara is open, the heart will open automatically, so you will have a peaceful life.

So today I am asking for two things from you. It is a funny thing that Mother has to ask for a gift. The first gift you have to give is that you should express peacefulness through your own character. But it does not mean that you should be people who are timid or people who are morbid or who tolerate nonsense. No, but the people who are peaceful resistance. You are not afraid of anything. You are not going to bow down to anything, compromise with anything, but you have that sort of a temperament you should develop and express, is very important.

And the second one is that this peace and all this should express your love. Love to others. Like, now, in everywhere in next two, three years you will have ashrams, I am sure. And in the ashram, I will like to see loving, caring, affectionate, patronizing beautiful attitude for the people who come there. On the contrary if you do not have this, ashrams will be reduced to zero. It has happened in many places. You don't blame Me why our ashrams do not run. It will be your responsibility to see that it is Mother's house and people are coming to the Mother's house. How Mother will treat these people, with love, affection.

Whatever you do, you can starve, but give to others kindness and sweetness so that the impression on the people, that people will think that he is not an arrogant personality. I want top class persons to be in charge of an ashram. If the person is mediocre, he should not be appointed. By next year you will have all the lands in your hands and ashrams will start by next year.

May God bless you!

On My birthday today so that you be properly established. By the end of next year, but first two conditions should be there. If you are not ready for that, God will never give you an ashram. He does not want to give ashram to some funny people. It becomes such that some people have no place anywhere, come in the ashram. So unless and until you have people of that caliber who remain loving and peaceful then the ashrams will be established. You should be able to have ashrams in every place.

May God bless you!

ENGLISH TRANSLATION

(Marathi Talk)

I bow to all Sahaja Yogis, saints. It is no longer birthday after the age of sixty years, but a reminder that life span is shorter by one year and hence the progress (in Sahaja Yoga) should also be correspondingly faster. It is a matter of joy that you have celebrated my birthday with so much enthusiasm. It was very enthusiastic and loving of you. I was overjoyed.

Sahaja Yogis have to work while leading the worldly lives. They have to look after their children, households, and parents and practice Sahaja Yoga as well. I am also taking care of universe while looking after my family, my brothers and sisters and other relations and my husband. We cannot leave anyone aside. So, it is a very difficult task to manage both. Women panic when a daughter or a son falls sick, something goes wrong somewhere, husband is bad etc. Similarly men get jittery with a problem in jobs, reduction in salary, financial constraints etc. Also various other incidents that bring pressure on their minds do occur. However in these very circumstances the Sahaja Yoga has to be established. If you are away from water and are thirsty and say that you suppress your thirst, then there is nothing special in it. But you are real Sahaja Yogis when you are detached even when water is available around you.

At the beginning many people told me their family problems, "My mother is like this, my father is like that, this is how my husband behaves and also about others". Gradually such complaints became less and lesser and in Sahaja Yoga the person came to such state that he or she started feeling his personal worldly life as a drama. Now, yesterday I realized that the feeling has been awakened in the people that they should do something in the life of the rest of the world.

In Mumbai the three powers, Shri Mahakali, Shri Mahalakshmi and Shri Mahasaraswati together have specially taken birth from the mother earth. Its reason is, without such powerful force Sahaja Yoga shall not be established in the city of Mumbai. A plethora of corrupt practices are rampant here. They are so many that they cannot be described. They are about bhoots, about badhas, about money, and also there is bribery, all kinds of filth. Like all rivers merge in the sea, all dirt gets settled in this sea which is Mumbai. All kinds of thieves, all kinds of lecherous people, all kinds of cheats live here. So, we have to bloom in this mire, the lotuses I told you about yesterday and if we are able to do that it is going to benefit the whole country.

In Delhi also the work has begun with full force. Similarly in Mumbai also you have already done great work. That work is, in this land which is devoid of Punya (merits), and Dharma (virtues), in such filth, you are blooming high your own lotuses. It is very great and I do not know how I should congratulate you for this. I feel proud, what a great work has been done for me! What great work my children have done! They have made this beautiful achievement while living in this society, while being connected and being one with this society. For this accomplishment I have great regards for you. Now it should not be the slow progress but now you should speed up the progress. Unless Sahaja Yoga is spread you will not be able to spread.

Sahaja Yoga should spread and you should rise. Only then it will work out. So long as you do not rise, Sahaja Yoga will not spread. As a flame enlarges in size, its light also enhances. So, it all depends on you. The more the growth of your flame, the more will its light increase. I agree, there are various types of people, but have I not established Sahaja Yoga amidst them? Have we not created so many Sahaja Yogis in these circumstances and thus proved the existence of God, the existence of God's power and we can work it out with that power?

Having thus proved it, we should, without harboring any doubt, forge ahead with open heart. We

should start the work in a big way. If possible display a board at the place of your residence. Start center in every house. Let us see what happens. (Note: Shri Mataji directed sometimes in 1993 to have centers only in halls and not in Sahaja Yogis' houses). This way, you should work it out wherever possible, to the extent possible, and little more than that. Have courage. You can do it. I hope the next time I come to Mumbai I shall see a large number of Sahaja Yogis. Even otherwise, a good number of them come. You saw, yesterday they were in thousands. However, how many among them were real, matured and knowledgeable Sahaja Yogis? Even now Sahaja Yogis pay more attention to their household problems. You know, I can solve them in a minute and in Sahaja Yoga they are being solved in a minute. But, unnecessarily you worry about them and destroy yourselves.

Second thing is animosity in the people which has been there since very long time. Now that we are Sahaja Yogis we should give it up. All things, all points regarding enmity, should be cleared. Whatever mistakes we have made, should be got rid of. Whichever ill-feelings that have come in our minds about each other let it clear out, because we have now become clean, we are now like mirrors. So, no dirt can stick to us. In this respect one thing should be kept in mind; how much our mother forgives, how much she has to tolerate in this regard and how many things she tolerates, how she ignores, how she accommodates all. We have our mother as our role model. If she can bear with so much, why we cannot? Why can we not bring such feelings in us as forget and forgive? Howsoever may a person be, we should respect him, and help him in his ascent and transformation. When you have this magic you should not think about what happened in the past and who did what. Many people behave little different with new comers. They will have you as examples as to interacting with people.

Now I think, here we may have our own land then Ashram too. But when four persons (Sahaja Yogis) are kept there they will start driving away persons who happen to go there. I have seen this. Let the Ashram be set up anywhere, Sahaja Yogis who stay there ask persons who go there, "Why have you come here? Who are you? You don't come here. You cannot stay here. This is not all right, that is not all right etc" This is how the people in Sahaja Yoga started treating them. Does it behove of you? If this is how we start treating the people, does it become of you? I agree that some people are not suitable for Sahaja Yoga because they are trouble makers while some people are not capable of doing anything. We cannot afford to snub them. Slowly we should bring them all to be amongst us. Those who are wicked and gone cases, I will think about them and expel them. But you should be peaceful about them.

First thing we should do is to bring peace in our life. We should become extremely peaceful. I always tell you. I agree, you have to face too many difficulties in life but you must bring peace in life. You should give me this present on my birthday, "Shri Mataji we shall keep peace in our lives." You should be extremely peaceful, peaceful like ice. You should be extremely tolerant. Without that it will not work out. Even after you bear with all, you will have no problem. Everything will clear out from the Sahasrara. Whatever you say, you bear with, all will go away. So, it is better not to think much about it say, I am distressed, I have this trouble etc. What is all this, any way!

You have become saints, what distress can you have? Can distress stay with a saint? You should now have a conviction; now that we have become saints, we have become very great, how can afflictions and distresses, stay with us? We are the ones who heal others' afflictions, like soap we wash all. How can we become dirty? Once you have this firm conviction first thing you will have is peace. First thing, you will become peaceful within. And as soon as you are peaceful you will start seeing everything in the proper perspective. So long as peace is not established within, you will not be able to see anything in the proper perspective but will see it upside down. Forming an opinion about someone, assessing a situation are such things that if your mind is upset you will not be able to see them clearly. Hence you should have peace established within. Pray for peace. Mother has told you to be peaceful. When you become peaceful you will understand how relationships are formed, how all joy comes, how friendships are formed, how things work out. When you are disturbed angels who hover above you, all the arrangements that I have made for you- cannot understand what to do with such people. Suddenly there is rush.

Some people are such that they are not peevish but for everything they will say, “Where should I keep it, here or there?” Their hands are always moving like this. It shows disturbed mind. Some persons are irritable, which is also a disturbed mind. There is a variety of disturbed minds; some persons do not express their anger and suddenly it bursts out. Some persons become morose. Is it the sign of a saint? Saints come in the world to give. They want to give to others. Persons who go to them should get compassion, should get love, should get satisfaction, should get protection! And mainly, the person should feel peaceful, he should say, “I met so and so and felt so peaceful! How peaceful he himself is!” One may be a great scholar, but have you ever heard, that people touch the feet of those who have mastered the Vedas? On the other hand will they not fall at the feet of a *faqir* or *sadhu* if seen on road? Howsoever erudite may you be in Sahaja Yoga but of what use it is if you are not peaceful? Who will regard you as *sadhu*, if there is no peace in your mind? This should be remembered.

First thing is, dignity and peace should be ingrained in a person (Sahaja Yogi) and should manifest in his demeanors. Frivolousness, all the time giggling is very common in Sahaja Yogis since they are joyful within. But giggling is improper. One should keep to his dignity. It should be inbuilt in one's life style and seen in how one conducts oneself..

Secondly, if anything is negative in us, its effects are reflected in the behavior. If a person is negative, he or she will always make mistakes. A mistake in this, a mistake in that, somewhere or the other he will keep making mistakes. Then he says, “How did it happen Shri Mataji ? How did I make that mistake?” How did you make that mistake? Something has to be wrong in you otherwise why would it happen? What is that wrong? There is negativity in me. I have negativity, is it not? Then I shall throw it out! But you should not come and tell Shri Mataji, “Shri Mataji what can I do, I do everything but it does not work out!” You do everything but not from your heart. If whatever you do is not from your heart, then its results do not reach you. I have seen of a plethora of men, they told me, “Shri Mataji we work so hard but negativity does not leave us”. How will the negativity not leave? You are not the negativity, then how it will not leave? Everything can be thrown out, provided one makes efforts.

Quite a number of half baked persons are in the Sahaja Yoga even now. So you should take care. Some of them have joined the Sahaja Yoga due to the temptation of making money. Some people come with the hope that they will be able to make money, or get prominence or will move on the stage, or show their smartness or get leadership. But they also change realizing that their falsehood is known to all and it is meaningless and people laugh at them. Many such, big guns hang around. One gentleman was to go to Delhi to attend my program. He said, “I cannot go to Delhi. I am very busy. I am so and so. This has happened and that has happened”. So a Sahaja Yogini-she was small but wise- said, “Tell that man to take even one program, as Shri Mataji has done, at Mavlankar hall and see whether even four persons attend. Nobody will come even if he offers money. You may be a minister or some big shot, but four persons will not come at your programs even after you have paid money. What do you think you are? Do you have any authority on anyone? Do you love anyone? Does anyone have regards for you from the heart? Nobody will come. As you are a minister some may come to flatter you. But you arrange your program at Mavlankar hall, not even four persons will turn up even after advertising and spending lacs of rupees. Attendance by four persons will be a big thing, owing to your good luck.

It means such persons who take leadership, think no end of themselves, who think they are special, show their own smartness, are finally pulled down. It always happens in the ashrams, too. Such a person thinks himself to be a special one and starts behaving like a special one. But he who thinks he is special is a big fool. All laugh at him, “Ha Ha..see he has climbed the green gram bush”. So, those who are in the front today, have something wrong with. They are bound to fall and you will also fall.

So, when the Kundalini is awakened in us, we can say Chandi has awakened in this country. What does it mean? When the Kundalini has been awakened we have to be straight forward and truthful. If somebody tries to play falsehood, he will certainly fall. We need not worry. He will be exposed in front

of all. See how fake he is and he has these faults. They all will be uncovered. This is one part of Sahaja Yoga, of throwing special light.

So, when new people come and you find some of them are false seekers, they are hiding, they have come for money, let it be anything. You don't worry about them. I will think about them. I will put them all right. But, you should be dignified, like a king. Let anybody behave as he likes but you should keep to your dignity. If this is how you are decorous then nobody can touch you.

But people squabble on minor issues, on small things. "Shri Mataji spoke in Marathi. Why did she speak in Hindi? She should speak only in Marathi." But Hindi is our national language. And see these people, these foreigners. Probably they did not know that there is a language called Marathi in the world. Yet they silently listen to me. You should learn from them as they have climbed on the green gram bush much more than you have and fallen repeatedly. They have borne with the hits of chisel and have thus become God's statues. You have to fall down as yet, but why should you climb so as to fall. No need to ride on the paper horse. Why do you want to land up in that condition and face discomfiture? All such persons have to face their discomfitures. So, be wise and do not show off and pretend to be a big person. You may be moneyed but in Sahaja Yoga you cannot purchase Shri Mataji. If you are rich be wherever you are. If you are minister and want to show your importance show in your house. Howsoever big you may be, it has no importance here. Here main thing is: where is your Kundalini, what is your state in Sahaja Yoga, which chakra you have evolved most (Siddha). One who has achieved all this is appreciated. Others are not.

This is the kingdom of *sadhus* and saints. Here all extraneous things are better kept outside. Which car you have come in, how much money you have spent, what you have done cannot impress anybody. Always it is your state your level of being a *sadhu* or saint that has impressed the world. That should be seen and you should become like them. I had been to Agra. It is such a huge royal palace and fort but when it was dark they were felt like haunted places. There is absolutely nothing. Many powerful kings and their queens lived there. Which beautiful ornaments they must have worn, what caprices their men folk must have indulged into. Whatever it was, but all was over. As we came out we saw a grave where a flame lamp was burning. In that light we could climb down. There was no other light in that area. When asked whose grave it was, they said he was a faqir and Guru to emperor Akbar. But, since he never entered the palace the emperor built his grave at that place. What a great thing it is! Even now a lamp is lit at the grave of that man, while the palace has no light and it is in pitch dark. Nobody knows who were kings and queens and whose graves were there. Whatever was bygone was bygone.

So, what is that which permanently stays after the man? It is his glory and that glory is in his spirit. We have to achieve that by Sahaja Yoga. Unlike other people we do not want to achieve material glory which is transient but we want to get that which is eternal. And having achieved it, we have to distribute it, we have to give it to the people, have to cure the people. Let the people be benefited. We should compassionately view them and treat them with love. Once it starts growing we can set right the condition of not just this country but that of hundreds. But first of all you should be ready. I will not be able to do it alone. For example I speak through this microphone but something more is necessary to carry its sound. Same is with you. If you are completely hollow then this power will so beautifully flow through you that it will be as what I said yesterday; the time has come for this to happen. The lotus of the universe has to open. The thousand petal lotus (the Sahasrara or the Sahasradala Kamal) of the universe has to open. You are each petal of that lotus.

It is not very difficult job. All should do little hard work viz meditation, and the chakra cleansing. Take your house as the Ashram and yourself as the residents of the Ashram. Getting up early in the morning and completing meditation and Puja, proceed with your routine chores. Then meditate in the evening too. You should also go at public programs. See whether you can open a meditation centre in that area and start one, if you can. Make friends with people, invite them at Sahaja Yoga centers. Invite ladies for get-togethers (known as the Haldi-Kumkum programs) and tell them what is Sahaja Yoga,

that Shri Mataji has given us the Sahaja Yoga and we have had these benefits. Share the good news of Sahaja Yoga with as many persons as possible. This way you should, spread Sahaja Yoga.

You should be kind and loving with those who are still half-baked and guide them such as, “Do this way so that you will be better.” Getting irritated with them will not help. They need to be guided with love and affection. This is the first thing which I tell you. Connect with all with love. Your loving style of interaction impresses them most. Once I told a lady to go to Delhi and take the blessings. She told me, “Shri Mataji, it's all monkeys' rule there and I do not want to go among the monkeys. How you deal with the people and how those monkeys do!” I did not understand as to how monkeys live there. So she said, “Whosoever I talked to, had already climbed the green gram bush.” I replied, “All right, I will talk to them”. I tell you, it would not be so bad, but see how our behavior impresses the people. A little snobbishness by you spoils the impression. You should be extremely humble.

Secondly, I want to tell you, you should be conforming to Indian tradition. Suppose, we set up ashram here and a jeans clad lady with western hair style is there and greeting visitors with “Hi..” then the visitors will think, “What is this ashram”? Ours is not a modern ashram. Ours is an ashram of ancient traditions. We may bring modern gadgets and know modern methods, but that does not mean we should follow modern ways of life. We will not do that. Being modern is different from being glamorous. Sahaja Yoga does not accept glamour. Glamour is not all acceptable in Sahaja Yoga. However, being traditional is not for a married woman to bear weird looks. We have decided that even widows should be properly dressed up according to traditions. So, we have to be traditional. Men should also be traditional and not show off like *Sahibs* wearing suits and ties.

Only the other day I told, that to get the bearing of a *Sahib* somebody wore a bow with shirt sleeves, but the people around him thought that a bearer had come. Nobody thought that a *sahib* had come although he had spent lot of money on the bow. What is the need for all this? We have beautiful clothes that have come to us by tradition in our country. When we wear them, they are comfortable and keep us cool, as well as, appear decent and beautiful. So it is not at all necessary to follow others. As far as possible one should keep to traditions.

Especially, in the ashrams the traditions should be followed to welcome the visitors and interact with them. We don't have such words as, “Get out”. We never utter the words, like, “Get out” and every now and then ask, “What's wrong?”. Nor do we say, “I hate you”. Had we ever spoken these words our father would have thrashed us. The expression, “I hate you” is frequently used in the English language. You say, “I hate you”, who are you to say this?

If someone utters its Marathi translation, “Malaa tujhi ghrunaa waatate” our people will respond, “We will set right your nose.” This is the way they speak in the west. We will not learn this English style or the western style. It is not good. What do they mean by, “I hate you”? This is not our way of talking. If there is a visitor we welcome him with the words, “What a great fortune of ours that you have come. Please come in. What can I do for you?” You know, the King Harishchandra gifted his whole kingdom. His child was killed!

We used to give whatever our guest asked for. But, now we do not want this style of the English or the westerner. Never allow these terrible, abusive words to set on your tongue. We should use gentle and respectful language to interact as the people from innocent families do. Your mother is extremely innocent and so you should also be. I am surprised when I hear people use bad words. Now your mothers are changed. Now I am your mother. If your mother uses bad words you should forget about it and imbibe my way. You should never ever use harsh or bad language. The main point I want to emphasize is that the light of love and peace should completely manifest from you. Others should say that such and such person is love and peace personified. I shall be very glad to hear these words. So, I ask from you the gift of love and peace.

HINDI TRANSLATION

(English Talk)

अभी-अभी मैंने इन्हें (भारतीय सहजयोगियों) को बताया कि वे अहंचालित पाश्चात्य समाज की शैली की नकल करने का प्रयत्न न करें। क्योंकि उसमें ये लोग कठोर शब्द उपयोग करते हैं और ऐसा करके हम सोचते हैं कि हम आधुनिक बन गये हैं। वो ऐसे कठोर शब्द उपयोग करते हैं, 'मैं क्या परवाह करता हूँ।' ऐसे सभी वाक्य जो हमने कभी उपयोग नहीं किए, ऐसे वाक्यों से हम परिचित नहीं हैं। किसी से भी ऐसे वाक्य कहना अभद्रता है। किस प्रकार आप कह सकते हैं, 'मैं तुमसे घृणा करता हूँ।' परन्तु अब मैंने लोगों को इस प्रकार बात करते देखा है कि 'हममें क्या दोष है?' आप ऐसा कहने वाले कौन होते हैं? हम इस प्रकार बात नहीं करते। ये हमारा बात करने का तरीका नहीं है। बात करने का ये तरीका नहीं है। किसी भी अच्छे परिवार का व्यक्ति इस प्रकार बात नहीं कर सकता क्योंकि इस प्रकार की बातों से उसका परिवार प्रतिबिम्बित होता है। परन्तु यहाँ पाश्चात्य देशों की अपेक्षा भाषा की नकल अधिक होती है। जिस प्रकार लोग बसों में, टैक्सियों में, रास्ते पर बातचीत करते हैं उस पर मुझे हैरानी होती है। ये मेरी समझ में नहीं आता। अतः मैंने उनसे कहा कि भाषा प्रेममय तथा हमारी पारम्परिक शैली की होनी चाहिए। इस प्रकार तो हम अपने बच्चों को भी नहीं डाँटते।

अपने बच्चों को भी यदि हमें डाँटना हो तो भी हम ऐसी भाषा का उपयोग करते हैं जो उन्हें सम्मानमय बनाये (श्रेष्ठमानव)। (दामले साहब ने कुर्ता पजामा पहना हुआ है, 'आप शिवाजी महाराज जैसे लग रहे हैं। शिवाजी महाराज आपका स्वागत है।') हमें ऐसी सम्मानमय भाषा में बोलना चाहिए जिससे वो घबरा न जायें।

सुधार यदि आवश्यक होता तो हम इस प्रकार सुधार किया करते थे। दूसरी विधि ठीक नहीं है क्योंकि इससे सुधार नहीं होता। देखिए, दूसरे तरीके से आप अपने बच्चों को नियन्त्रित नहीं कर सकते। हर समय आप उन्हें डाँटते रहते हैं, अपमानित करते रहते हैं, अन्य लोगों को अपमानित करते रहते हैं। अपमानजनक तरीके और भावनात्मक धमकी तथा ये सारी व्यवस्था इस देश की परम्परा नहीं है। ऐसा करने वाले लोगों को बाहर फेंक दिया जाएगा। आपको ऐसा नहीं करना चाहिए। मैं आपको बताती हूँ कि सहजयोग में आप ऐसा नहीं कर सकते।

लोगों को अपमानित करने की, उनके लिए अपमानजनक परिस्थितियाँ उत्पन्न करने की धारणाएं आपमें नहीं होनी चाहिए। ये सब आधुनिक शैली है। अतः हमें ऐसा नहीं करना चाहिए। सहजयोग में हमें अत्यन्त गरिमामय आचरण करना चाहिए जो हमारी शैली और हमारी परम्परा के अनुरूप हो। सहजयोग परम्परा ये है कि हम लोगों से अत्यन्त सभ्य, मधुर, स्नेहमय एवं प्रोत्साहित करने वाले तरीके से व्यवहार करें। हम सबको इसी प्रकार बोलना चाहिए।

अतः पहली बात मैं ये बताती हूँ कि अपने प्रेम की अभिव्यक्ति करते हैं, आपको चिल्लाना नहीं चाहिए। मैं उन लोगों पर चिल्लाती हूँ जिनमें भूत हैं। परन्तु मेरे चिल्लाने से भूत भाग जाते हैं, परन्तु यदि आप चिल्लाएंगे तो

आपको भूत पकड़ लेंगे। भूत भागेंगे नहीं। अतः बेहतर होगा कि आप चिल्लाएं नहीं। यदि आप में मेरी तरह से शक्तियाँ हैं तो आप ऐसा कर सकते हैं। परन्तु आपमें ये शक्तियाँ नहीं हैं। किसी भूत वाले व्यक्ति पर यदि आप चिल्लाएंगे तो भूत आपको पकड़ लेंगे। अतः सावधान रहें। मेरी विधियाँ न अपनाएं। मैं बिल्कुल भिन्न प्रकार की व्यक्ति हूँ और सोच-समझकर बात कहती हूँ। आप ऐसा नहीं करते। अतः यदि आपने मेरी बातों का अनुसरण करना हो तो मेरी क्षमा, प्रेम और स्नेह आदि गुणों को अपनाएं, उन चीज़ों को नहीं जहाँ मैं भयंकर होती हूँ। मेरे भयावने स्वभाव में भी मेरा प्रेम निहित होता है। यह प्रेम, ये शक्तियाँ आपमें नहीं हैं। अतः किसी अन्य व्यक्ति पर ये विधियाँ न अपनाएं। चिल्लाने और क्रोधित होने का आपको कोई अधिकार नहीं है क्योंकि यदि आप चिल्लाते हैं तो सारे भूत आपके अन्दर आ जाते हैं क्योंकि यही भूत आपको गुस्सा दिलाते हैं। वो आपको इसलिए गुस्सा दिलाते हैं कि आप इसमें फँस जाएं और इतना अधिक इस कार्य को करें कि पूर्णतः नष्ट हो जाएं। अतः मध्य में बने रहना तथा स्नेह एवं प्रेम की शक्ति जो मैंने आपको दी है उसे बनाए रखना सर्वोत्तम है। वह शक्ति आपने विकसित करनी है। वह प्रेम की शक्ति। सर्वप्रथम प्रेम की वह शक्ति विकसित करें फिर आपको कोई चिन्ता नहीं करनी होगी, न चिल्लाना पड़ेगा और न ही ऐसा कुछ और करना पड़ेगा।

आपकी शक्ति कृत (गतिशील) हो उठेगी। यह स्वतः कार्य करेगी और ऐसे सुन्दर वातावरण का सृजन करेगी जिसमें हम किसी को नष्ट करने की इच्छा न करें। परन्तु आप चिल्लाएंगे तो आप दौड़ जाएंगे विशेषरूप से किसी भी अहंवादी समाज में आप चिल्ला नहीं सकते, यह उन्हें नहीं सुहाता। अहंचालित समाज में यदि आप चिल्लाएंगे तो इससे उनका चित्त भटकेगा और वो दौड़ जाएंगे।

अब मैं दो चीज़ें माँग रही हूँ। बड़ी अटपटी सी बात है कि माँ अपने मुँह से कोई उपहार माँगे। जो उपहार आपने देना है उसमें पहली चीज़ तो ये है कि आपके चरित्र में शक्ति की अभिव्यक्ति होनी चाहिए। परन्तु इसका अर्थ ये भी नहीं है कि शान्त लोग भीरु होते हैं, अस्वस्थ, जो सभी मूर्खताओं को सहन कर लेते हैं। नहीं। परन्तु वो शान्तिपूर्वक विरोध करने वाले लोग होते हैं। आपको किसी चीज़ से भय नहीं है। किसी चीज़ के आगे आपने झुकना नहीं है, किसी चीज़ से समझौता नहीं करना। परन्तु आपमें ऐसे स्वभाव का विकसित होना अत्यन्त आवश्यक है।

दूसरी चीज़ ये है कि आपकी इस शक्ति से, आपके प्रेम की अभिव्यक्ति होनी चाहिए, अन्य लोगों के प्रति प्रेम की। जैसे अब आगाभी दो-तीन वर्षों में सर्वत्र आपके आश्रय होंगे, ऐसा मुझे विश्वास है। इन आश्रमों में आने वालो लोगों के प्रति मैं आपका प्रेममय सुहृद, स्नेहमय एवं आश्रयप्रदायी सुन्दर दृष्टिकोण देखना चाहूँगी। इसके विपरीत, ये दृष्टिकोण यदि आपका नहीं है। तो आश्रम व्यर्थ हो जाएंगे। बहुत से स्थानों पर ऐसा ही हुआ है। मुझे दोष नहीं देना कि हमारे आश्रम क्यों नहीं चल रहे। ये देखना आपकी जिम्मेदारी होगी कि यह माँ का घर है और लोग माँ के घर आ रहे हैं। माँ इनसे किस प्रकार व्यवहार करेंगी? प्रेम एवं स्नेहपूर्वक। आप जो चाहे करें - चाहे भूखे रहें, परन्तु अन्य लोगों से करुणा एवं स्नेहपूर्वक व्यवहार करें ताकि अन्य लोगों पर प्रभाव पड़े और वे सोचें कि यह व्यक्ति अक्खड़ नहीं है। मैं चाहती हूँ कि चोटी के व्यक्ति आश्रमों में कार्यभारी हों। मध्यम दर्जे के व्यक्ति को नियुक्त नहीं किया जाना चाहिए। अगले साल तक सभी ज़मीने आपके हाथ आ जाएंगी और अगले वर्ष तक आश्रम बनने आरम्भ हो जाएंगे। परमात्मा आपको धन्य करें।

मैं आपको यह प्रदान करती हूँ अतः मुझे बताना है कि, 'आप उच्चतम से भी उच्च हैं।' पहली चीज़ जो आप आपने मुझे देनी हैं - अपनी बातचीत में, अपने आचरण में, अपने हृदय में मुझे प्रेमपूर्वक स्थापित करें।

दूसरी चीज़ जो मुझे माँगनी है वो ये है कि आप शान्त हो जाएं। अपने अन्दर शान्ति स्थापित करने का प्रयत्न करें। स्वयं से झगड़े नहीं। पश्चिमी लोगों के साथ ये समस्या है कि वे स्वयं से झगड़ते हैं। 'मेरे साथ ऐसा क्यों हो रहा है? मैं ऐसा हूँ! मैं इतना खराब हूँ, मैं बिल्कुल अच्छा नहीं हूँ।' आप यदि स्वयं से लड़ते रहेंगे तो उन्नत नहीं होंगे। आपको स्वयं से कहना चाहिए, 'मैं बहुत अच्छा हूँ, मुझ में क्या कमी है? मुझे आत्मसाक्षात्कार मिल गया है, मुझमें क्या दोष है? मुझमें कोई दोष नहीं है।' ये आत्मविश्वास अपने अन्दर उत्पन्न करें तब ये कार्यान्वित होगा। मान लो आप ये जान भी जाएं कि आपमें कोई दोष नहीं है तो भी ये नहीं कि आप अन्य लोगों पर चिल्लाने लगे। आपको अत्यन्त शान्त होना होगा। आपने देखा है कि मेरे शान्त स्वभाव से किस प्रकार इतनी समस्याओं का समाधान हुआ है। किसी भी कीमत पर, किसी भी प्रकार से, ये शान्ति नष्ट नहीं होनी चाहिए। बाहर इसकी अभिव्यक्ति होनी चाहिए। मेरी शान्ति अपने आप में इतनी भयंकर हो जाती है। आपमें ऐसी संभावना नहीं है। ऐसा न करें, इस प्रकार कभी न करें, अपने मस्तक को शान्त रखने का प्रयत्न करें। इस तरह के बिगड़े हुए, विकृत चेहरों वाले बहुत से लोग मेरे पास आते हैं और उनके मस्तक में मैं भूत बैठे हुए देखती हूँ और मेरे उन पर चिल्लाने से उनके मस्तक शान्त हो जाते हैं। 'मैं कुछ नहीं कर रहा' श्रीमाताजी कर रही हैं। शान्त हो जाएं। शान्त होने पर आपको लगेगा कि आपका हृदय खुल जाता है। आप अपना हृदय क्यों नहीं खोलते? क्योंकि आपको स्वयं पर विश्वास नहीं है। इससे आपकी आज्ञा खुलेगी, आपका सहस्रार खुलेगा और आपको शान्त जीवन प्राप्त होगा।

आज मेरे जन्मदिवस पर आपको वचन देना होगा कि अगले वर्ष के अन्त तक आपको ठीक प्रकार से स्थापित होना है, परन्तु पहली दो शर्तें बनी रहनी चाहिए। आप यदि इसके लिए तैयार नहीं हैं तो परमात्मा कभी आपको आश्रम प्रदान नहीं करेंगे। बेतुके लोगों को वे आश्रम नहीं देना चाहते। कभी-कभी ऐसा भी होता है कि जिन लोगों को कहीं और स्थान नहीं मिलता वे आश्रम में आ जाते हैं। अतः जब तक उस क्षमता के लोग नहीं होंगे जो प्रेममय और शान्त न बने रह सकें आश्रम स्थापित नहीं होंगे।

सभी स्थानों पर आश्रम बनाने की योग्यता आपमें हो।

परमात्मा आपको धन्य करें।